

- Долу, при влашкото селище...

Момчето я настигна и задмина. По пътя срещна една голяма тълпа, която с викове и крясъци слизаше към реката. Той се промъкна сред пъстрата навалица., някои мъже го познаха и свалиха островърхите си кожени шапки - Ицо, Ицо, - разнесе се шепот. Търновци обичаха това буйно мамче. Долу, при Янтра се чернееше огромна тълпа. С хитрост и сила момчето се промъкна чак до бежанците, които с прашни лица и скъсани дрехи викаха, плачеха и ръкомахаха със сгърчени от ужас ръце.

Народът слушеше изумен.

Норманите разрушили в Солун черквата на свети Димитър Великият мъченик този път не защитил града. Прочутата икона изчезнала. Свети Димитър бил избягал в Търново. От сега нататък щял да покровителствува българите!

Изведнъж една жина изсписка високо, разкъса дрехите си и завика като безумна: - Той е дошъл тука, за да изгони ромеите! Той ще ни помогне! - тя разопиля косите си и тръгна между хората, които отстъпваха с ужас и благоговение. Един мъж с изцъклени очи и остър пронизителен ^{мас} почна да креци с разперени ръце, загледан в небето: - Добрий мъченико, отечестволюбче, свети Димитре, добропобеднико, помогни ни, спаси ни... - след това се гъркули на земята и почна страшно да се гърчи. Други бесновата, с пiana на уста, се биеха в гърдите и дръзко покаяна хората към бунт. Тъмна глъчка се разлиля като море, около един едър дъб почна да се трупа гъста навалица, някакъв сляп певец изплакваше болката на цял един народ:

Бог изволи да изпрати

От висшето синьо небе

Свети мученик Димитри

С добри вести за наш народ